

Pfv.IV.21.471/2015/6.szám

A Kúria a dr. Vajda Ferenc ügyvéd által képviselt I. rendű és II. rendű felpereseknek a dr. Szabó Zita jogtanácsos által képviselt Békés Megyei Kormányhivatal alperes ellen közigazgatási jogkörben okozott kártérítés iránt a Gyulai Törvényszék előtt 17.P.20.166/2013. számon megindított és a Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.984/2014/7. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperesek által 45. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I.-II. rendű felpereseket, hogy személyenként fizessenek meg 15 napon belül az alperesnek 5000 (ötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az I. rendű felperes 40.000 (negyvenezer) forint, a II. rendű felperes 30.000 (harmincezer) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket köteles az államnak külön felhívásra megtéríteni.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős ítélet alapjául szolgáló tényállás szerint a felperesek gyermeke, .. 2005. november 15-én életjáradéki szerződést kötött ..-val. A szerződés a jogosult halálával megszűnt. A Szeghalmi Városi Bíróság 7.P.20.022/2007/7. számú ítéletével ..t általános jelleggel cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezte. A gyámhivatal határozatával .. lakost rendelte ki gondnokul részére.

A Szeghalmi Járásbíróság P.20.120/2012/11. számú ítéletével a cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezést cselekvőképességet kizáró gondnokságra módosította. Az ítélet 2013. február 4-én emelkedett jogerőre. A gyámhivatal határozatával ..t rendelte ki .. gondnokaként. .. 2013. szeptember 5-én az életjáradéki szerződéssel kapcsolatos követelését az I.r. felperesre engedményezte.

A felperesek 2008 és 2013 között több eljárást kezdeményeztek az alperes előtt, illetve más hatóságoknál.

A felperesek kereseti kérelmükben az I.r. felperes javára 200.000 forint vagyoni és 200.000 forint nem vagyoni, a II.r. felperes javára 200.000 forint vagyoni és 100.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérték kötelezni az alperest. Keresetüket arra alapították, hogy az alperes tendenciózusan jogellenesen járt el velük szemben, amikor ügyféli minőségüket nem ismerte el. Előadták, hogy vagyoni kárigényük a megjelölt összegnél lényegesen magasabb, útiköltségből, gondozókra, eljárásokra, postaköltségekre és fénymásolásra fordított összegből tevődik össze. Nem vagyoni kárigényüket abban jelölték meg, hogy az alperes eljárása során emberi méltóságukban megsértette őket, hátrányos megkülönböztetést alkalmazott velük szemben. A gondnok ellenőrzése nem volt megfelelő, ezt többször jelezték a gyámhivatalnak, azonban kérelmeiket elutasították.

Az alperes ellenkérelmében elsődlegesen a per megszüntetését kérte. Érdemben a kereset elutasítását indítványozta.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Megállapította, hogy az alperes jogellenes magatartást nem tanúsított, továbbá a felperesek többszöri felhívás ellenére sem tudták megjelölni konkrét kárigényüket.

A felperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az ítélet tábla határozata indokolásában kifejtette, hogy egyes közigazgatási eljárások esetében a felperesek a jogorvoslati lehetőséget nem merítették ki, ezért a Ptk. 349. §-ából következően ezen eljárások tekintetében a közigazgatási jogkörben okozott kártérítés törvényi feltételei nem állnak fenn. Azokban az eljárásokban, amelyekben a felperesek rendes jogorvoslati jogukkal éltek, felperesek nem tettek eleget a kártérítési feltételek bizonyítására vonatkozó kötelezettségüknek. Nem igazolták sem az alperes jogellenes magatartását, sem azt, hogy ezzel összefüggésben konkrétan mely alperesi magatartás következtében milyen káruk keletkezett.

A jogerős ítélet ellen a felperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak kereseti kérelmük szerinti

megváltoztatását, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérték. Előadták, hogy a perben tételesen felsorolták a hibás eljárásokat. Utaltak a Pp. 206. § (1) és (3) bekezdésében foglaltakra. Álláspontjuk szerint a bíróság megsértette a pártatlan bírósági eljáráshoz való jogukat. Hivatkoztak a milliárdos vállalkozó gondnok közismert befolyására és ennek alapján a hátrányos megkülönböztetés alkalmazására. Képtelenségnek tartották azt az igényt a bíróság részéről, hogy minden egyes alperesi cselekedethez egy költséget rendeljenek hozzá, ezt csak összesítve tudták megtenni.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Pp. 270. § (2) bekezdése értelmében a jogerős ítélet felülvizsgálata a Kúriától jogszabálysértésre hivatkozással kérhető.

A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.

A Kúria Pfv.V.20.136/2015/7. számú döntésében kifejtette: ha a fél a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet több okból is támadja, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, abban az esetben valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a Pp.272.§ (2) bekezdésében meghatározott tartalmi követelményekkel. Érdemben csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében e tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek.

A fentieknek megfelelően a Kúria a felülvizsgálati eljárás rendkívüli jogorvoslati jellegéből következően a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát kizárólag a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályhely és a megjelölt, szövegszerűen előadott indokok alapján vizsgálja.

A felperesek felülvizsgálati kérelmükben megsértett jogszabályhelyként kizárólag a Pp. 206. § (1) bekezdését jelölték meg, mely szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

A Pp.275.§ (3) és (4) bekezdéséből következően kizárólag az az eljárási szabálysértés eredményezi a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt.

A felperesek a Ptk. 349. és 339.§-ára alapították kárigényüket. A Ptk. 349.§ (1) bekezdése értelmében az államigazgatási jogkörben

okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslással nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette. A Ptk. 339.§ (1) bekezdése alapján aki másnak jogellenes kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentésül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A fentiek alapján a kártérítés különös és általános feltételeinek fennállása esetén állapítható meg a közigazgatási jogkörben okozott kártérítés.

A közigazgatási szerv kártérítési felelősségét kizárólag a kirívóan súlyos jogalkalmazási és jogértelmezési tévedés alapozza meg.

A Kúria a periratok alapján megállapította, hogy az ügyben eljáró bíróságok helyesen alkalmazták a bizonyítási teher alakulásának szabályait, és a perben feltárt adatokat helyesen értékelték. Ennek során nem voltak le olyan következtetést, amely iratellenes volna, vagy a bizonyítékokból okszerűen ne következne. Ezért a Kúria nem látott lehetőséget a bizonyítékok olyan eltérő mérlegelésére, amely kellő alapul szolgálhatott volna a felperes által kért jogkövetkezmény levonásához. Ezt csak akkor tehetné volna meg, ha olyan iratellenes vagy a bizonyítékok logikai egységével össze nem férő megállapítást, illetőleg a bizonyítás lefolytatására vonatkozó szabályt sértő eljárási cselekményt észlelt volna, amely a jogi következtetésre is kiható tényállásbeli változást eredményezhetett volna.

Ennek hiányában a jogerős ítélet jogszabálysértő volta nem volt megállapítható.

A felülvizsgálati kérelem további hivatkozásai nem jelölték meg konkrétan a megsértett jogszabályhelyet, illetve a jogszabálysértés alapvető indokait sem tartalmazták, ezért a fentiekben kifejtettek alapján azok érdemi elbírálására nem kerülhetett sor.

Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdésének megfelelően hatályában fenntartotta és a Pp. 78. § (1) bekezdése, valamint a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése szerint kötelezte a felpereseket az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

A 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére a felperesek kötelesek az állam javára, külön felhívásra.

Budapest, 2016. január 20.

Dr. Mészáros Mátyás s.k. a tanács elnöke, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró

Vné

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő